

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Σύναξη της Παναγίας Μυρσινιδίου στην Χίο

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/4284/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 14/8/2012 4:10:00 μμ

Δημιουργία εγγράφου: 22/02/2025 15:46:17

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 24 Σεπτεμβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 14/8/2012 4:10:00 μμ

Βιογραφία

Η Ιερά Μονή της Παναγίας Μυρσινιδίου (ή Μερσινίδι ή Μυρτιδιωτίσσης) είναι κτισμένη επάνω στην άκρη του βράχου, που ατενίζει τη στενή λωρίδα του Αιγαίου προς τις Μικρασιατικές ακτές και μοιάζει να ακουμπά επάνω στα κύματα. Βρίσκεται λίγο βορειότερα της κωμόπολης Βροντάδου και απέχει επτά χιλιόμετρα από την πρωτεύουσα της νήσου. Είναι αφιερωμένη στην Κυρία Θεοτόκο των Μυρτιδίων, που τιμάται στις 24 Σεπτεμβρίου. Θεωρείται μαζί με τη Νέα Μονή και τη Μονή του Αγίου Μηνά από τα πιο ιερά προσκυνήματα της Χίου.

Τη Μονή ίδρυσε το 1887 μ.Χ. στην τοποθεσία Παληόπυργος της Περιφέρειας Βροντάδου και κάτω από τις υπώρειες του όρους Αίπους, ο ιερομόναχος Χριστοφόρος Σερέμελης, αποθησαυρίζοντας εκεί την Εικόνα της Παναγίας που βρήκε κοντά στη θάλασσα.

Ο Χριστόφορος Σερέμελης, που γεννήθηκε στον Βροντάδο τον Οκτώβριο του 1849 μ.Χ., αισθάνθηκε από πολύ ενωρίς το Χέρι του Θεού να τον οδηγεί στον ασκητικό του βίο. Με την άδεια του Μητροπολίτη Χίου επέτυχε να πραγματοποιήσει τον διακαή του πόθο και έκτισε τον Ιούλιο του 1887 μ.Χ. επάνω στο βράχο έναν ευκτήριο οίκο.

Για να ανταποκριθεί στις ανάγκες των προσερχομένων να εγκαταβιώσουν μαζί του μοναχών συνέχισε να κτίζει κελλιά και συγχρόνως ξεκίνησε να διαμορφώνει τον ευκτήριο οίκο σε Μονή. Το έτος 1897 μ.Χ. άρχισε την οικοδόμηση Ναού, η οποία διήρκεσε τρία χρόνια. Παρά τις παρεμβληθείσες από την τοπική τουρκική διοίκηση δυσκολίες ο Ναός κτίσθηκε σε ωραίο βυζαντινό ρυθμό με θόλο και αφιερώθηκε στην Παναγία την Μυρτιδιώτισσα, όπου η Μονή οφείλει την επωνυμία της. Τα εγκαίνια ετέλεσε με μεγαλοπρέπεια στις 4 Ιουλίου του 1900 μ.Χ. ο τότε Μητροπολίτης Χίου Κωνσταντίνος Δεληγιάννης.

Στο υψηλό και θεοπρεπές έργο του ο Χριστοφόρος, που στο διάστημα αυτό χειροτονήθηκε Αρχιμανδρίτης και ανέλαβε την Ηγουμενία της Μονής, εργάσθηκε άοκνα. Διοίκησε το Μοναστήρι του με περισσή σύνεση, δικαιοσύνη και αυστηρότητα. Η ανδρώα Μονή της Παναγίας του Μυρσινιδίου επί των ημερών του ε γνώρισε αίγλη και ακμή και έχαιρε σεβασμού από ολόκληρον τον χιακό λαό, του οποίου οι μνήμες από την τουρκική λαίλαπα της σφαγής ήταν νωπές και οι πληγές από τον καταστροφικό σεισμό του 1881 μ.Χ. ανοιχτές.

Παράλληλα με την πνευματική και κοινωνική του δράση ο θεοφίλητος λευίτης εφρόντισε και για την πολιτιστική ανάπτυξη των πιστών με την ίδρυση Βιβλιοθήκης στη Μονή, η οποία περιελάμβανε παλαιά και αξιόλογα έγγραφα, καθώς και βιβλία διαφόρων εκδόσεων. Ως Ηγούμενος περιερχόταν τα απέναντι από τη Χίο Μικρασιατικά παράλια για το κήρυγμα του Θείου Λόγου, και συγχρόνως συγκέντρωνε ό,τι πολύτιμο συναντούσε κι έκρινε ότι έπρεπε ως κειμήλιο να διασωθεί. Σε κάποια περιοδεία του μάλιστα επέτυχε το βελούδινο, χρυσοκέντητο επιτραχήλιο, το αποδιδόμενο στον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριο Ε΄, το οποίο φυλάσσεται στη Μονή.

Με τη δική του φροντίδα κτίσθηκε μέσα στον περίβολο της Μονής και άλλος Ναός αφιερωμένος στον προστάτη του Αγιο Χριστοφόρο, ο οποίος εγκαινιάσθηκε το 1904 μ.Χ.

Σύμφωνα με την υπ' αριθμόν 159 και ημερομηνία 12 Αυγούστου 1898 μ.Χ. Κτητορική Πράξη, που έγινε στη Μητρόπολη Χίου, παραχωρήθηκε στον Αρχιμανδρίτη Χριστόφορον Σερέμελη ο ευρισκόμενος στη θέση Κοίλα του χωριού Λαγκάδα Ναός των Αγίων Αναργύρων ως μετόχι της Μονής Μυρσινιδίου. Στη Μονή ανήκει ακόμη ο Ναός του Αγίου Μακαρίου στο Βροντάδο, που παλαιότερα ήταν μονύδριο, αφιερωμένο στους Αγίους Αποστόλους Πέτρο και Παύλο.

Στη Μονή της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας ο ιδρυτής και κτήτοράς της έζησε είκοσι έξη χρόνια αγιότητας. Ο Κύριος της ζωής και του θανάτου τον εκάλεσε κοντά Του στις 3 Μαΐου του 1921 μ.Χ. Τάφηκε στη νοτιοδυτική πλευρά του Ναού.

Διάδοχος σύμφωνα με την τελευταία θέληση του Ηγουμένου Χριστοφόρου, ορίσθηκε ο από τη μικρή ηλικία ευρισκόμενος κοντά του ο δραστήριος και φιλόπonos Αμβρόσιος Μίχαλος από το χωριό Εγρήγορος της περιφέρειας Κουρουνίων.

Και ο νέος Ηγούμενος της Μονής Μυρσινιδίου Αμβρόσιος προσείλκυσε με την κατά Θεόν πολιτείαν του και το εξαίρετο ήθος του, τον σεβασμό, την αγάπη και την εκτίμηση των μοναχών της Μονής και των σε αυτή προσερχομένων ευσεβών προσκυνητών. Μαζί με τα πνευματικά του καθήκοντα, που τον ανέδειξαν «ο των καλών ζηλωτήν και του Θεού εργάτην αληθή» προέβη σε έργα προόδου για τη Μονή. Αγόρασε από τη κοινότητα Βροντάδου τα γύρω από τη Μονή δασώδη και χέρσα τμήματα γης και τα μετέτρεψε από φτωχά και άγονα σε καλλιεργήσιμα και καρποφόρα, ώστε να προσπορίζεται η Μονή για τη ζωάρκεια των σε αυτή διαβιούντων μοναχών έσοδα.

Αλλά ούτε και τη Βιβλιοθήκη της Μονής παραμέλησε.

Κατά εισήγηση του ιστοριοδίφη Ανδρέα Πολεμίδη υιοθέτησε απόκλειστικό πρόγραμμα, σύμφωνα με το οποίο συγκέντρωνε στη Βιβλιοθήκη κάθε τι που γράφτηκε και αφορούσε τη Χίο. Για να ενισχύσει μάλιστα την κίνηση αυτή ο Ανδρέας Πολεμίδης απέστειλε μεγάλο αριθμό βιβλίων στη Μονή, όπου εκτός των άλλων περιείχοντο τούρκικα έγγραφα, αφορώντα την ιστορία της Χίου, το χρονικό της πυρπολήσεως της τούρκικης ναυαρχίδας από τον Κανάρη, τόμοι της εφημερίδας «Παγχιακή», το Χιακόν Γλωσσάριον του Αλεξ. Βλαστού, διάφοροι επιμνημόσυνοι λόγοι του Ανδρέα Πολεμίδη, που αφορούν τη Χίο, εκθέσεις επί της δημοτικής και αστικής παιδεύσεως της Χίου και άλλα.

Ετσι, κατά την άποψη του Ανδρέα Πολεμίδη η Βιβλιοθήκη της Μονής Μυρσινιδίου στα τέλη της δεκαετίας του '50 εφύλασσε επιμελώς ταξινομημένους χιλιάδες τόμους βιβλίων μέσα σε καλώς κατάσκευασμένες βιβλιοθήκες, που εστεγάζετο σε κατάλληλες αίθουσες' και «ήγαγεν την Βιβλιοθήκη της Μονής εις πνευματικόν Ελικώνα».

Αξια μνείας και επαίνου είναι ακόμη η πολύτιμη συμβολή και συμπαράσταση του Ηγουμένου Αμβροσίου στα οδυνηρά και αξιοθρήνητα χρόνια της γερμανικής κατοχής, τόσο στον τομέα της φιλανθρωπίας όσον και στην Εθνική Αντίσταση με σοβαρό κίνδυνο πολλές φορές και της ίδιας της υπάρξεως του και της Μονής.

Η δυσπραγία και οικονομική κρίση που εξερράγη τότε ήταν πρωτοφανής. Η πείνα και η δυστυχία εμάστιζαν ολόκληρη την Ελλάδα και το νησί.

Τη μεγάλη μάχη του για την ανακούφιση της πείνας και της δυστυχίας έδινε με τα πενιχρά του μέσα νυχθημερόν ο αγωνιστής της πίστεως και της πατρίδας, ο Ηγούμενος της Μονής Μυρσινιδίου Αμβρόσιος. Στο Μοναστήρι του κατέφευγαν εξαθλιωμένες και συντετριμμένες οικογένειες, για να ζητήσουν τροφή και προστασία' κι εκείνος έδινε απλόχερα ό,τι μπορούσε να μοιραστεί μαζί τους από τα λιγοστά προϊόντα από τα χωράφια του.

Κυνηγημένοι από την απειλή του θανάτου από ασιτία πολλοί άνθρωποι ζητούσαν τη βοήθεια του, για να περάσουν στις απέναντι Μικρασιατικές ακτές. Και τότε ο τολμηρός Ηγούμενος ανέλαβε τον αγώνα της διαπερασίωσης πολλών κατοίκων της περιοχής, καθώς και άλλων από διάφορα μέρη της Χίου, τους οποίους με μικρές βάρκες εφρόντιζε τις αφέγγαρες νύχτες να διαπεραιωθούν απέναντι στη Μ. Ασία' και κατόπιν να διασκορπισθούν σε πόλεις της Μέσης Ανατολής, της Κύπρου, της Αιγύπτου, ώστε να τύχουν συμμαχικής προστασίας ή να καταταγούν στον στρατό των συμμάχων.

Σε συνεργασία με τον εγκαταστηθέντα από ομάδα κατασκοπείας στον Βροντάδο ασύρματο, ερχόταν σε επαφή με το αρχηγείο της Μέσης Ανατολής και, αψηφώντας τον κίνδυνο από το γερμανικό φυλάκιο, που είχε εγκατασταθεί πολύ κοντά στον όρμο της Βρύσης του Πασά, εφρόντιζε να φυγαδευτούν στην απέναντι ακτή φυγάδες εκτός από τη Χίο, από διάφορα μέρη της Ελλάδας που για τον σκοπόν αυτό έφταναν στο νησί. Οι απομεμακρυσμένες από την πρωτεύουσα της Χίου ακτές της Μονής Μυρσινιδίου και του Μηλιγγά έγιναν σιωπηλοί μάρτυρες των μεγάλων εκείνων στιγμών.

Στο Μοναστήρι του κρύφτηκαν και με τη βοήθειά του κατόπιν φυγαδεύτηκαν στα Μικρασιατικά παράλια σύμμαχοι, αξιωματικοί και στρατιώτες Άγγλοι και Νεοζηλανδοί, για να φτάσουν στη συνέχεια στη στρατιωτική τους βάση και να ενωθούν με το συμμαχικό στρατό. Οι πολύτιμες και πολλαπλές υπηρεσίες του γενναίου πατριώτη και Ηγουμένου του Μυρσινιδίου προκάλεσαν τον θαυμασμό των συμμάχων, οι οποίοι ετίμησαν τη Μονή με επαίνους και τιμητικά έγγραφα, όπως η Νεοζηλανδική Κυβέρνηση, ο Άγγλος Στρατάρχης Αλεξάντερ, πολλές Αντιστασιακές Οργανώσεις, Ελληνικές και ξένες.

Το έτος 1948 μ.Χ. τον Ηγουμένο Αμβρόσιο, το οποίον ο Κύριος εκάλεσεν κοντά Του και ενταφίασαν στην είσοδο του Καθολικού, διεδεχθη στη Μονή ο ιερομόναχος και μετέπειτα Αρχιμανδρίτης Χριστοφόρος Γεραζούνης.

Και ο τρίτος κατά σειρά Ηγούμενος της Μονής, που έφερε το όνομα του ιδρυτού και κτήτορά της αποδείχθηκε άξιος συνεχιστής του έργου των προκατόχων του, υπερασπιστής και θεματοφύλακας των ιερών και οσίων. Με τις θεάρεστες αρετές του διεφύλαξε και επαύξησε το κύρος και την ακτινοβολία της Μονής, στην οποία καθημερινά συνέρρεαν πλήθος ευσεβών προσκυνητών, για να προσκυνήσουν τα Ιερά Λείψανα, τα κειμήλια και τα άλλα είδη ευλαβείας, που κοσμούν τη Μονή.

Το μοναστηριακό συγκρότημα της Μονής συμπληρώνουν η Τράπεζα, το μαγειρείο, ο ξενώνας, αίθουσα φιλοξενίας, βοηθητικοί χώροι. Εξω από τον περίβολο υπάρχει το νεκροταφείο της Μονής. Επάνω στον βράχο και έξω από τον περίβολο είναι τοποθετημένος υψηλός, μαρμάρινος Σταυρός ορατός και από τη θάλασσα και δίπλα Κυματίζει η γαλανόλευκη. Τα διερχόμενα από το σημείο αυτό εμπορικά κυρίως πλοία χαιρετούν με τους συριγμούς τους την ηρωική Μονή του Μυρσινιδίου με τους δυο γαλάζιους τρούλλους του Καθολικού, όπως υψώνονται ανάμεσα ανάμεσα στα πράσινα φυλλώματα του αλσουλίου, τα οποία έρχονται σε αρμονικό δέσιμο με το γαλάζιο της θαλάσσης' και συγχρόνως χαιρετούν την πατρίδα, τη γαλανόλευκη.

Στο κάτω μέρος του βράχου υπάρχει μικρός όρμος για τις ανάγκες της Μονής. Κατά την εποχή που αρχίζει το ψάρεμα επαγγελματίες κυρίως ψαράδες φέρνουν τα ψαροκάικκα τους για Ευλογία. Πολύ γραφική είναι η εικόνα της Ευλογίας αυτής, όπου ο ιερέας με τα μαύρα ράσα και το πετραχείλι να ανεμίζει στην αύρα της θάλασσας, με το σιδερένιο δοχείο στο χέρι, το Ευαγγέλιο και το βασιλικό, στέκεται επάνω στο κατάστρωμα του καικιού και ψάλλει την Ακολουθία του Αγιασμού.

Οι τελούμενες στη Μονή ιερές Ακολουθίες διεξάγονται κατά το Τυπικό του Αγίου Σάββα, το οποίο εισήχθη από τον ιδρυτή της Χριστοφόρο Σερέμελη. Οι πανηγύρεις που τελούνται είναι:

Στις 24 Σεπτεμβρίου, Εορτή της ευρέσεως της Ιερής Εικόνας της Παναγίας μέσα στις Μυρσινιές στα Κύθηρα, όπου τιμάται με πανηγυρικό Εσπερινό και Αγρυπνία την παραμονή και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία την ημέρα της εορτής.

Στα εννιάμερα της Παναγίας, στις 23 Αυγούστου, που τελείται Εσπερινός και Αγρυπνία την παραμονή και εορταστική Θεία Λειτουργία την ημέρα της εορτής.

Της Ζωοδόχου Πηγής, κινητή εορτή, που τιμάται την Παρασκευή της Διακαινησίμου του Πάσχα με περιφορά των Αγίων Εικόνων.

Του Αγίου Χριστοφόρου στις 9 Μαΐου, που πανηγυρίζει το παρεκκλήσιο της Μονής. Η Θεία Λειτουργία τελείται στον κυρίως Ναό του Καθολικού της Μονής από τον σύλλογο των οδηγών των τροχοφόρων που έχουν τον Άγιο Προστάτη τους.

Των Αγίων Πάντων επίσης κινητή εορτή μετά το Πάσχα, που Τελείται στο παρεκκλήσιο, το οποίο βρίσκεται μέσα στον περίβολο της Μονής και είναι αφιερωμένο στους Αγίους Πάντες.

Στο Σκευοφυλάκιο της Μονής φυλάσσονται τα Ιερά Λείψανα του Αγίου Χαραλάμπους, της Αγίας Παρασκευής, του Αγίου Νικολάου του Χιοπολίτου, του Αγίου Γεωργίου του Νεομάρτυρος και τεμάχιο Τιμίου Ξύλου. Στη Μονή φυλάσσονται ακόμη τα παράσημα, τα μετάλλια και διπλώματα, με τα οποία ετιμήθη ο Ηγούμενος Αμβρόσιος Μίχαλος.

Μετά την «κοίμηση» του τελευταίου Ηγουμένου Χριστοφόρου Γεραζούνη το 1994 μ.Χ. η Μονή δε βρίσκεται σε ιδιαίτερη άνθηση. Γίνονται όμως σοβαρές προσπάθειες ανάκτησης της παλιάς της αίγλης. Στα διακονήματα της μικρής Αδελφότητας, με τη σημαντική προσφορά πνευματικού έργου στους πιστούς περιλαμβάνεται η συντήρηση και ανακαίνιση των κτισμάτων.

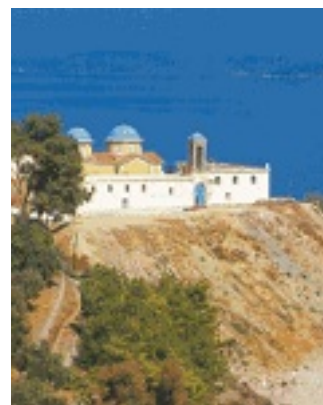
Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Η Ιερά Μονή της Παναγίας
Μυρσινιδίου στη Χίο

Η Ιερά Μονή της Παναγίας
Μυρσινιδίου στη Χίο

Η Ιερά Μονή της Παναγίας
Μυρσινιδίου στη Χίο

Παραπομπές

- [ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ](#)